

Mulighed for at fremtvinge en særlig Lovbehandling. Sagen skal afgøres i Dag, og da vi for vort Vedkommende, som jeg har sagt tidligere, nærer Sympati for Tanken om at opføre en Bygning for Gymnastikinstituttet, vil jeg kun tilraade mine Meningsfæller at afholde sig fra at stemme over det her stillede Ændringsforslag, for derigennem at tilkendegive, at vi ikke vil tage Ansvaret for den Maade, hvorpaa denne Sag nu føres igennem.

Undervisningsministeren (Appel): I mine Bemærkninger før betegnede jeg Underskolerne som et i Øjeblikket berettiget og nødvendigt Led i vort Skolevæsen, og dette faar man vist lade staa. Det er maaske ikke rigtigt at bruge Udtrykket et organisk nødvendigt Led, for den Skoleordning, der er truffet, kunde naturligvis tænkes uden disse Skoler og vil maaske en Gang komme til at fungere uden disse Skoler. Men i Øjeblikket kan man ikke undvære dem.

Det ærede Medlem Hr. Rode talte om, at det var ikke rigtigt af mig til tredie Behandling at stille Ændringsforslaget vedrørende de kommunale Efterskoler. Maa jeg først oplyse, at allerede under Finanslovforslagets første Behandling berørte jeg denne Sag og nævnte, at jeg vilde stille Forslag i Finansudvalget, og det skete. Det ærede Medlem har som Medlem af Finansudvalget været med til at behandle denne Sag, der har været god Tid til at overveje den, og det ærede Medlem har endogsaa indtil i Dag tiltraadt den af mig givne Redaktion. (Rode: Nej, det er en Misforstaaelse, det har jeg oplyst). Den Misforstaaelse, det ærede Medlem mener her skulde være til Stede, er det noget vanskeligt for mig at faa Øje paa. Det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg havde argumenteret med Sønderjylland og de sønderjydske Forhold. Deri har jeg faaet Ret i Dag af en sønderjydsk Repræsentant. Men jeg har aldeles ikke i Finansudvalget lagt Skjul paa, at jeg mener, det vilde tjene denne Skole og dens Arbejde, om den ikke var bundet til dette Klokkeslæt, Kl. 7. Jeg kan derfor ikke, saaledes som det ærede Medlem vilde have, føle, at jeg har en moralsk Forpligtelse til ikke at komme ved tredie Behandling med et saadant Ændringsforslag. Naar det kommer til

Stykket, kan jeg heller ikke tænke mig, at det ærede Medlem egentlig mener, at der skulde være noget forkasteligt heri.

Hvad angaar Gymnastikinstituttet, siger det ærede Medlem, at han ikke kan forstaa, at jeg kunde tvivle om, at et særlig Lovforslag om denne Sag, om et saadant blev forelagt, vilde blive gennemført i denne Samling. Det ærede Medlem ved dog gennem sin store Erfaring langt bedre end jeg, at naar der kommer et saadant Lovforslag, er der mange Muligheder for at sinke det paa dets Vej, og forhaabentlig skal Rigsdagen sendes hjem til Maj, saa jeg synes, min Frygt i saa Henseende ikke er ubegrundet, selv om jeg mener, at et Lovforslag denne Sag vedrørende nok vilde kunne føres igennem Rigsdagen.

Med Hensyn til Spørgsmålet om Radium kan jeg som Formand i Radiumkomiteen kun glæde mig over den store Forstaaelse, denne Sag har fundet. Radiumfonden har her hjemme i Aarrække kæmpet sig frem, paa mange Maader i Modvind. Vi har her i Danmark siddet med en yderst lille Radiummængde og med overmaade smaa Midler, medens man i vore Nabolande har haft langt større Midler til at løse denne Opgave. Derfor staaer vi nu i en uheldig Stilling; vi har alt for lidt Radium, vi kan ikke forsyne de forskellige Hospitaler, vi har ikke Radiummængde nok til at give en tilstrækkelig Emanation til at fylde de Glasrør, som skulde sendes ud. Men naar man er ængstelig for, at vi ogsaa under den Form, under hvilken vi nu søger at komme frem, skulde staa med alt for ringe Midler i den kommende Tid, mener jeg at kunne oplyse, at Forholdet er det, at vi nu kan begynde at købe. Det er ikke saadan, at man kan gaa hen og sige: Nuskal vi have saa meget Radium, og faa det, for det eksisterer ikke paa Markedet. Det er en stor Kunst at faa det købt, og Radiumfonden er sindet ved alle Midler, som staaer til dens Raadighed, ogsaa ved fornyet Henvendelse til Bevillingsmyndigheden, at sørge for, at vi faar saa snart som muligt indkøbt den Radiummængde, som vi tiltrænger. Altsaa, saa vidt jeg kan se i Øjeblikket, vil den nu foreslaaede Ordning afhjælpe den Trang, der nu gør sig gældende, og give Radiumfonden de Midler i Hænde, som den trænger til for at kunne